

CA LA MEUCA

INTRODUCCIÓ... DE LA SÈRIE

Cuina petita, bruta, desordenada. Una bombeta il·lumina el centre de la taula coberta per un hule enganxifós. (Totes les cuines dels prostíbuls són així).

La Madame (com totes les madams de prostíbul) va pintada de coll en amunt, la resta són carns toves i liloses pel mal ús. Les sabatilles a retaló perquè te els peus inflats. Els ulls clavats al fons d'una enorme tassa de cafè. Un cigarret es va consumint entre els seus dits. Sembla que estigui pensant o meditant. Ni pensa ni medita. No en sap. Recorda la seva joventut.

Sobtadament, un cop de porta. Purita, hija, que susto, es queixa la Madame. (Les putes parlen sempre castellà, no per res, per ampliar mercat).

La Purita es serveix cafè en un got brut que troba a la pica i s'asseu al costat de la Madame. Va amb calces, sostenidors i mitges, com Déu mana. Els sostenidors el du de vici perquè no te pits, només mugrons morats. Amb aire ensopit, com totes les putes que descansen a la cuina, es recolza al respatller de la cadira amb les cames obertes, com refrescant la peça. ¿Ya se escurrió? Pregunta la Madame. Por la ventana se ha escurrido. Pero, ¿qué le has echo? Yo nada, ha sido la Policía. Justo se me habia arrodillado... Vaya, otro chupón. No, este reza. ¿Reza? ¿A quién? A mi, contesta orgullosa la Purita, però de repente la habitación se

ha llenado de lucecitas azules, así como haciendo chispitas y el pobre se ha pegado un salto y se ha lanzado por la ventana del pasillo. Pero si el negocio es constitucional... Si los del Partido saben en dónde le han cogido...

La Madame, xarrupa sorollosament la tassa de cafè. No sé que tiene nuestra casita que toda la clientela se dedica a la política... Pues que estamos al lado del Parelamento. La gente nos conoce como las urnas de oro. Alguien tiene una polla para dejarme?! (Es la Encarnita. Va vestida como una nina de ballet,) El Jefe del Operativo, dice que el Objetivo se aproxima y yo sin encontrar el puñetero trasto! Madame senyalant un calaix de la cuina. ¿Quieres la mano de mortero? ¿Pero que no lleva puesta la suya? Pregunta innocent Purita. Ui, este es muy complicado. El otro dia vino, y la que se armó. ¿No os acordáis de los valeses? ¿Es nuevo? Que va!. Lo que pasa es que antes venía sin escolta. Así que las lucecitas, eran de la escolta... Pues claro, este es importante. Quién es?, pregunta la vella madame Sona el timbre de la porta. Encarnita fa un salt. Ya està aquí. Y yo sin la puta polla. I desapareix.

TO BE CONTINUED.

HUMANOTECA

EL JUTGE MARCHENA

KARR: Sempre es confonen als jutges amb la justícia i als capellans amb Déu. Per això els homes desconfien de la justícia i de Déu.

SENECA: Quatre característiques corresponen als jutges; escoltar amb cortesia, respondre amb saviesa, ponderar amb prudència i decidir imparcialment. FOTO DE MARCHENA RIENT

MONTESQUIEU: Una cosa no és justa pel fet de ser llei. Ha de ser llei perquè és justa.

EL TALMUD: Desgraciada la generació en la que els seus jutges mereixen ser jutjats.

QUEVEDO: On hi ha poca justícia, és un perill tenir raó.

BRECHT: Hi ha jutges incorruptibles, ningú no els pot obligar a fer justícia.

Recull de frases històriques dedicades, amb amor, al Jutge Marchena.

LA LLUFA

PRIMERA LLUFA D'OR AMB ENGLANTINA

Com a bons espanyols, pensàvem atorgar per majoria absoluta la primera llufa d'or, al nostre Rei Borbó.

Però la cruel actualitat, ens porta inexorablement al no menys prestigiós President en funcions, l'excel·lentíssim Sr Pedro Sánchez.

Segons es dedueix de les seves declaracions el Sr Sánchez pateix alteracions oníriques. Dit encara millor, no dorm. Normal. Els homes amb tants problemes, no dormen bé. I el President els té tots.

Es traït per la meitat dels seus companys de partit, ha de canviar d'estratègia a cada elecció, tot mantenint el somriure i el discurs ecologista, ha de donar versions absolutament diferents segons estigui a Catalunya o a Espanya i segons siguin les previsions de les enquestes recolza la violència d'estat i la seva branca jurídica, mentre reclama pacifisme als catalans...

Molta canya per un sol home. Per això no ens dorm? Doncs no!

El President va desvetllat, perquè la lògica política li diu que hauria de fer coalició amb Podem. Això és el que te al Sr Sánchez, en vetlla. Però ell no vol! I aleshores ha d'inventar-se la història de que no pot fiar-se d'un grup que no denuncia amb prou vehemència el nacionalisme català. Això és el que el preocupa a aquest bandarria. Segons pròpies paraules, el que no el deixaria dormir, els remordiments que tindria per haver pactat contra la unitat d'Espanya. Quins collons!

La preocupació gairebé mística del Sr Sánchez per la unitat d'Espanya tufeja i les seves raons resulten tan estúpidament cíniques com les imatges de Franco amb el braç de Santa Teresa al capsal del llit.

Per aquest ego tan descomunal, per aquest regust a dreta nacionalista i cinisme, tenim el gust de concedir-li la Llufa d'OR. Que el gaudeixi.